

AUGLÝSING

194

14. nóv.

um breytingu á gjaldskrá héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Árnese-, Rangárvalla-, Borgarfjarðar-, Mýra-, Skagafjarðar, Eyjafjarðar- og Þingeyjarsýslur, nr. 12 23. janúar 1951.

V. kafli gjaldskrárinnar hljóði svo:

Bráðabirgðaákvæði.

Verð til hitunar samkvæmt D-liðum I. kafla gjaldskrárinnar breytist með útsöluverði á kolum og dieselolíu í Reykjavík, þannig að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á oliutonna, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og ½ eyri hver kwst. á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonnið hækkar eða lækkar eða hverjar 50 kr., sem oliutonnað hækkar eða lækkar, þó þannig að raforkuverðið miðist við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega, miðað við grunnverðið 480 kr. á kolatonni og 800 kr. á oliutonna.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. nóvember 1951.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

195

15. nóv.

um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til þeirra skipa bátaflotans, sem stunda þorskveiðar með línu, handfæri, netjum, botnvörpu eða dragnót, sbr. þó 10. gr.

2. gr.

Veiðiskipum skal skipt í flokka sem hér segir:

- I. flokkur: Skip, sem stunda veiðar með línu, handfæri eða netjum og salta aflann um borð.
- II. flokkur: Skip yfir 30 rúml., sem stunda veiðar með línu, handfæri eða netjum og leggja aflann nýjan á land.
- III. flokkur: Skip undir 30 rúml. þiljuð, sem stunda veiðar með línu, handfæri eða netjum.
- IV. flokkur: Opnir vélbátar, sem stunda veiðar með línu, handfæri eða netjum.
- V. flokkur: Skip, sem stunda veiðar með botnvörpu, án tillits til stærðar.
- VI. flokkur: Skip, sem stunda veiðar með dragnót, án tillits til stærðar.

3. gr.

Veiðisvæði og bótatímabil skulu vera sem hér segir:

- a. Fyrir skip í I. flokki. Veiðisvæði skal vera eitt fyrir allt landið. Bótatímabil skal vera frá 1. jan. til 31. maí.

- 195** b. Fyrir skip í II. og III. flokki:
 15. nóv. 1. svæði: Dyrhólaey—Reykjanes
 1. janúar — 31. maí
 2. svæði: Reykjanes—Öndverðarnes
 1. janúar — 31. maí
 3. svæði: Öndverðarnes—Bjargtangar
 1. janúar — 31. maí
 4. svæði: Bjargtangar—Sléttanes
 1. febrúar — 31. maí
 5. svæði: Sléttanes—Horn
 1. janúar — 31. maí
 6. svæði: Horn—Siglunes
 1. janúar — 31. maí
 1. október — 31. desember
 7. svæði: Siglunes—Langanes
 1. marz — 30. nóvember
 8. svæði: Langanes — Vattarnes
 1. marz — 31. desember
 9. svæði: Vattarnes—Hornafjörður
 1. janúar — 31. maí
 1. október — 31. desember
- c. Fyrir skip í IV. flokki:
 1. svæði: Dyrhólaey—Hellissandur
 1. janúar — 31. maí
 2. svæði: Ólafsvík—Horn
 1. apríl — 30. nóvember
 3. svæði: Horn—Rifstangi
 1. marz — 30. nóvember
 4. svæði: Rifstangi—Gerpir
 1. maí — 30. nóvember
 5. svæði: Gerpir—Hornafjörður
 1. marz — 31. október
- d. Fyrir skip í V. flokki:
 Veiðisvæði skal vera eitt fyrir allt landið.
 Bótatímabil skal vera frá 1. febrúar til 3. júní og 1. júlí til 30. nóvember.
- e. Fyrir skip í VI. flokki:
 Veiðisvæði skal vera eitt fyrir allt landið.
 Bótatímabil skal vera frá 1. júní til 30. nóvember, nema á svæðinu frá Dyrhólaey að Reykjanesi frá 1. febrúar til 30. nóvember.

4. gr.

Fyrir hverja vertíð skal ráðherra samkvæmt tillögum sjóðstjórnar og eftir að leitað hefur verið samþykkis Landssambands isl. útvegsmanna, Alþýðusambands Íslands og Fiskifélags Íslands ákveða meðalveiðimagn fyrir hvert veiðisvæði, bóta-tímabil og flokk og skal það gilda sem meðalveiðimagn, er reikna skal út bóta-greiðslur úr sjóðnum.

Meðalveiðimagn þetta gildir þó aðeins við útreikning bóta úr sjóðnum fyrir þau skip, sem hafa eigi minni úthaldstíma en $\frac{3}{4}$ bótatímabilsins, en lækkar hlutfallslega ef úthaldstíminn er styttri. Þó skal meðalveiðimagn skipa í V. flokki ekki lækka fyrr en úthaldstíminn fer niður fyrir helming bótatímabilsins.

5. gr.

195

15. nóv.

Skylt er útgerðarmanni að láta innrita veiðiskip sitt hjá sjóðstjórninni eigi síðar en degi áður en það leggur úr höfn til veiða og tilkynna þá jafnframt hvar og með hvers konar veiðarfærum skipinu er ætlað að stunda veiðar. Skipar sjóðstjórnin þá skipinu þegar í ákveðinn flokk samkvæmt 2. gr. Skylt er einnig að tilkynna sjóðstjórninni, þegar skip hættir veiðum eða breytir um veiðiaðferð. Vanræksla á tilkynningu varðar réttindamissi til bóta úr sjóðnum.

6. gr.

Það telst almennur aflabrestur ef meðalafli skipa í hverjum flokki er minni en 75% af meðalveiðimagni því, sem ákveðið verður samkvæmt 5. gr.

7. gr.

Nú hefur almennur aflabrestur orðið, svo að til sjóðsins kasta kemur um bætur, og skal þá hvert skip, sem aflar 45% eða minna af meðalafli skipa þess flokks fá bætt 40% af því, sem vantar á meðalafli, og síðan með vaxandi afla lækkingu hundruðshluta bóta samkvæmt eftirfarandi reglum:

Skip, sem aflar	45 % af meðalafli fær	40 % bætur af því, sem á vantar	meðaltal.
— — — 46 — — —	—	39 — — — — — — —	—
— — — 47 — — —	—	38 — — — — — — —	—
— — — 48 — — —	—	37 — — — — — — —	—
— — — 49 — — —	—	36 — — — — — — —	—
— — — 50 — — —	—	35 — — — — — — —	—
— — — 51 — — —	—	34 — — — — — — —	—
— — — 52 — — —	—	33 — — — — — — —	—
— — — 53 — — —	—	32 — — — — — — —	—
— — — 54 — — —	—	31 — — — — — — —	—
— — — 55 — — —	—	30 — — — — — — —	—
— — — 56 — — —	—	29 — — — — — — —	—
— — — 57 — — —	—	28 — — — — — — —	—
— — — 58 — — —	—	27 — — — — — — —	—
— — — 59 — — —	—	26 — — — — — — —	—
— — — 60 — — —	—	25 — — — — — — —	—
— — — 61 — — —	—	24 — — — — — — —	—
— — — 62 — — —	—	23 — — — — — — —	—
— — — 63 — — —	—	22 — — — — — — —	—
— — — 64 — — —	—	21 — — — — — — —	—
— — — 65 — — —	—	20 — — — — — — —	—
— — — 66 — — —	—	19 — — — — — — —	—
— — — 67 — — —	—	18 — — — — — — —	—
— — — 68 — — —	—	17 — — — — — — —	—
— — — 69 — — —	—	16 — — — — — — —	—
— — — 70 — — —	—	15 — — — — — — —	—

Skip, sem fá 71—74% af meðalafli, fá bætt þannig, að þau fái það, sem á vantar að afli þeirra nái 74,5% að meðaltali. Þau skip, sem náð hafa aflaverðmæti yfir 75% að meðaltali, njóta ekki bóta úr sjóðnum. Hrökkvi fé sjóðsins ekki til úthlutunar samkvæmt ofanskráðu, skal úthlutun lækka hlutfallslega. Á sama hátt má stjórn sjóðsins, að fengnu samþykki ráðherra, hækka úthlutun, ef mikil þörf er fyrir bætur og fjárhagar sjóðsins leyfir.

195
15. nóv.

8. gr.
Við lok hvers veiðitímabils skal eigandi eða útgerðarmaður skips senda Fiskifélagi Íslands skýrslur um útgerð skipsins á tímabilinu í því formi, sem sjóðstjórnin ákveður.

9. gr.

Nú leggur skip afla sinn á land í erlendri höfn og skal þá siglingartími skipsins ekki talinn með úthaldstímanum við útreikning bóta og verð á aflanum miðast við gangverð innanlands á sama tíma, enda sé tekið tillit til eðlilegrar rýrnunar á aflanum vegna siglingarinnar.

10. gr.

Rétt til bóta hafa eingöngu þeir, sem stunda fiskveiðar sem aðalatvinnu.

11. gr.

Ef skip veiða minna en 20% af meðalaflla hlutaðeigandi flokks, skal sjóðstjórnin rannsaka sérstaklega hvernig á slíku aflaleysi stendur. Ef þá kemur í ljós að vítaverð vanræksla eða óstjórn á útgerðinni á verulegan þátt í aflaleysinu, er sjóðstjórninni heimilt að draga úr þeim bótum, sem hlutaðeigandi skipum bæri samkvæmt hinni almennu reglu 7. gr. eða fella bætturnar alveg niður, ef um mikil víti er að ræða.

12. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum og getur stjórn hans þá krafizt þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því, að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, váttryggingargjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju sinni.

Bráðabirgðaákvæði.

Ákvæði þessarar reglugerðar skulu taka til tímabilsins frá 1. janúar 1951.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hluta-tryggingasjóð bátaútvegsins, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 15. nóvember 1951.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

196
20. nóv.

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Búðakauptúns.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Búðakauptúns er fyrirtæki, sem Búðahreppur starfrækir í þeim tilgangi að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign sveitarsjóðs Búðahrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Búðakauptúns, og hafa sérstakt reikningshald.